

Et rent og vakkert smil?

Kommentar til Atle Hagli

Hvordan ønsker vi som tannhelsepersonell å fremstå? Dette spørsmålet stiller tannlege Atle Hagli i NTFs Tidende nr. 12, etter at han har lest en artikkel om tannbleking i et gratismagasin for dagligvarekjeder. Artikkelen er ifølge Hagli ren reklame for et tannlegesenter, og han reagerer på både form og innhold i artikkelen. Ønsker vi å fremstå som tannleger og helsearbeidere, eller vil vi være tannblekere og sidestilles med frisørsalonger og massasjeinstitutter?

Jeg tror at de fleste tannleger reagerer på oppslag og utspill som åpenbart har som hensikt å kapre kunder, der tjenestetilbudet ligger langt fra det som tradisjo-

nelt forbindes med tannlegeyrket og den formen tilpasses de ivrigste matvarekjedenes reklameaviser. Hvis man blar gjennom «gule sider» i telefonkatalogene fra våre største byer, er det ganske forstemmende å se hvor mange kolleger som har falt for fristelsen til å betale tusenvis av kroner for å brette ut sine fortrinn i annonseform. Det er likevel positivt å se at det er langt, langt flere som ikke har funnet det nødvendig med annonser av denne typen.

Tannbleking og kosmetisk tannbehandling er nok kommet for å bli, og etterspørselen fra publikum øker. Vi skal som tannleger gi pasientene den behandling de ønsker, hvis den er faglig forsvarlig og ikke strider mot vår faglige overbevisning. Men det kan ikke være riktig at vi som helsepersonell primært skal fokusere på kosmetikk, og være med på å skape et unødvendig behov. Er det ikke betenkelig at mer og mer av enkelte tannlegers arbeidstid går med til å pynte på pene smil for å forsøke å få dem enda hvitere og vakrere, når det er rikelig med uløste tannhelseoppgaver hos andre pasientgrupper?

Lov om helsepersonell stiller store krav til faglig forsvarlighet. Tilfredsstiller alle dagens metoder til tannbleking slike krav? Lov om helsepersonell forlanger at vår markedsføring skal være forsvarlig, nøktern og saklig. Er den alltid det? NTFs etiske regler sier at overflødig eller unødig kostbar behandling ikke må finne sted, og at behandlingsmetoder som utsetter pasienten for unødig risiko ikke må benyttes.

Tar vi alltid hensyn til dette? Dessuten sier NTFs etiske regler at tannleger bør delta i opplysningsvirksomhet, men at uttalelser til offentligheten så vidt mulig må gis en generell form og ikke ha preg av personlig reklame. For en annonse derimot, er kravet at den ikke inneholder noe som er uriktig eller egnet til å villedde publikum.

Det er synd at enkelte kolleger velger å gå veier som andre kolleger tydeligvis reagerer på, og som kan bidra til å svekke publikums tillit til og respekt for tannlegeyrket. Det er en uheldig tendens til at alt mer og mer skal dreie seg om kunder, markedsandeler og inntjening, heller enn om pasienter og tannhelse. Men er dette en uunngåelig utvikling mot en mer «moderne tannlege»? Jeg tror ikke det, Atle Hagli. Jeg håper tannlegene fortsatt ønsker å fremstå som seriøse tannhelsearbeidere.

*Ivar Hoff
leder av NTFs råd for tannlegeetikk*